

πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως, ἢ πληγὰς τῶν πέριξ λόφων καταστρεφούσας τὴν ἀρμονικὴν διάπλασιν τοῦ τοπίου.

Περαίνων τὴν σύντομον ταύτην προσλαλίαν μου εὐχομαι ὅπως κατὰ τὸ αἰσίως ἀρξάμενον ἔτος δυνηθῆ ἡ Ἀκαδημία νὰ ἐπιτελέσῃ προσηκόντως τὸ τε ἔθνικόν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῆς ἔργον. Εὐχομαι δ' ἐπίσης ὅπως ὁ Ὑψιστος ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα πάσης ἐμπλοκῆς εἰς διεθνεῖς περιπετείας, ἵνα δυνηθῆ νὰ συνεχίσῃ τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀποστολὴν ἀνταξίως πρὸς τὸ ἔνδοξον παρελθόν της.

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. **Ἰ. Καλιτσουνάκης** ζητεῖ τὸν λόγον καὶ ὀμιλεῖ περὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆν Ἀκαδημίας κ. **Δ. Μητροπούλου** ὡς ἐξῆς:

Ἡ Ἀκαδημία προστατεύει τὰ ἔργα τῶν Μουσῶν καὶ φυσικὰ καὶ τὴν μουσικὴν. Μία δὲ ἐπιπροσθέτως ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ἀκριβῶς σήμερον ἔχομεν, ἔπειτα ἰδιαιτέρως καὶ μουσικὴν ἢ μᾶλλον περὶ μουσικῆς συζήτησιν.

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐγνώσθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μὲ μεγάλην ἱκανοποίησιν διὰ πάντα ἀληθινὸν Ἕλληνα πατριώτην ὅτι ὁ Ἑλλήν ἀρχιμουσικός διαμένων, ἢ μᾶλλον ἐξ ἀνάγκης ἔνεκα τοῦ πολέμου διαμείνας ἐν Ἀμερικῇ, καὶ ὁ Ἑλλήν οὗτος εἶναι Πρόεδρος μέλος τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου 1933, προαχθεὶς ἐν ρηξικελεύθῳ σταδιοδρομίᾳ, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης φιλαρμονικῆς τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅλοι τὸν γνωρίζομεν ἢ τὸν ἔχομεν ἀκούσει, εἶναι ὁ Δημήτριος Μητρόπουλος, τέκνον τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ οἰκογένειά του κατάγεται ἐκ Πελοποννήσου (Τριπόλεως). Αἱ Ἀθηναί, ἢ γενέτειρά του πόλις εἶναι ὑπερήφανος δι' αὐτόν.

Τὴν χαρὰν ταύτην συνεμερίσθη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ τῶς Πρόεδρος της, καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Ἀλ. Διομήδης, ἀπέστειλε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς αὐτὸν θερμὸν συγχαρητήριον τηλεγράφημα διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν, ἣτις τοῦ ἐγένετο, καὶ ἡ ὁποία τιμὴ ἀντανακλάται καὶ εἰς τὴν Πατρίδα ἣτις τὸν ἐγέννησε. Ὁ Μητρόπουλος ἀπήντησε συγκινητικῶς εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτης τῆς τιμῆς ἐκ μέρους τῆς Πατρίδος μας, ὡς λέγει τὸ τηλεγράφημά του:

Ἄν ἄλλαι χῶραι, μεγάλαι καὶ πεπολιτισμέναι, ἂν παραδ. χάριν ἡ Γερμανία, ἦσαν ἢ εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τοὺς ἀποθανόντας ἀρχιμουσικούς των Nikisa καὶ Ioachim, ἢ διὰ τὸν ζῶντα Furtwängler, δικαίως καὶ ἢ μικρὰ πολυπαθῆς καὶ ἱστορικῆς χώρας μας θὰ ὑπερηφανεύετο διὰ τὸν Μητρόπουλον ὅστις ἔτυχε παμψηφεί τῆς νέας τιμητικῆς ἐκδηλώσεως διὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον οἱ ἀπειράριθμοι μουσικοὶ

τόνοι ἀναγράφονται καὶ ἀποτυποῦνται εἰς τὴν μνήμην του καὶ ἐρμηνεύονται ἐν τῇ μουσικῇ ἐκδηλώσει των ὡς αἱ κοινὰ τρόπον τινὰ λέξεις διὰ τοὺς ἄλλους θνητοὺς. Ἡ διερμηνεύσεις τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων τὰ ὁποῖα διευθύνει, φθάνει, ὡς λέγουσι εἰδικοί καὶ μὴ, εἰς ἰδεώδη βαθμὸν καὶ τελειότητα.

Τὸ εὐχάριστον δὲ εἶναι ὅτι τὴν μεγάλην ταύτην παρὰ τῶν ξένων τιμὴν, ἣτις ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ὑπεδέχθη μετὰ χαρᾶς ὀλόκληρος ὁ τύπος, καὶ οὐδεμία παραφρονία ἠκούσθη ἢ ἐλέχθη.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁμιλῶ καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων μου, ἐὰν εἶπω ὅτι καὶ ἡ Ἀκαδημία εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας ὑπάρχει καὶ διαπρεπέστατος μουσικὸς ἐπικροτεῖ εἰς τὴν μεγάλην ταύτην τιμὴν καὶ χαίρει δι' αὐτήν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ὁ κ. **Κ. Τριανταφυλλόπουλος** παρουσίασε τὸ ἔργον τοῦ κ. Κ. Γαρδίκια «Ἐγκληματολογία» τόμ. Α' καὶ Β' εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω τὴν τρίτομον «Ἐγκληματολογίαν» τοῦ καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Γαρδίκια, ἔργον περατωθὲν προσφάτως εἰς δευτέραν ἐν μέρει ἔκδοσιν.

Ὁ πρῶτος τόμος περιέχει εἰσαγωγὴν καὶ ἐξέτασιν, εἰς χωριστὰ κεφάλαια, τῶν γενικῶν αἰτίων τῶν ἐγκλημάτων, ὅπως εἶναι ἡ φυλὴ, ἡ θρησκεία, οἱ πόλεμοι, οἱ οἰκονομικοὶ ὄροι, ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καὶ τὸ κλίμα, ἡ πόλις καὶ τὸ ὑπαίθρον, τὸ ἐπάγγελμα, τὰ ναρκωτικὰ καὶ τὸ οἰνόπνευμα, ὁ ἐταιρισμός, ἡ ἄσμενος τέχνη καὶ βιβλιογραφία, τὰ τυχερὰ παίγνια, ἡ δεισιδαιμονία, ἡ ὀλιγοκρατία. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο κεφάλαιον ἐξετάζει ὁ συγγραφεὺς μετ' ἐξαιρέτου ἐπιτυχίας τὰς εὐθύναις τοῦ πλήθους, τῆς μάζης, καὶ καταλήγει εἰς εὐστοχα πορίσματα, ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντα ταραχώδεις περιόδους τῶν πορισμάτων δὲ τούτων γίνεται ἤδη παρ' ἡμῖν πολλαπλῇ χρῆσις κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν ὁμαδικῆς ἐπαναστατικῆς ψυχολογίας.

Εἰς τὸν δεύτερον τόμον πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς περὶ τῶν ἀτομικῶν αἰτίων τῶν ἐγκλημάτων καὶ περὶ τῆς ποινικῆς εὐθύνης κατὰ τὰς διαφόρους θεωρίας· ὡς ἀτομικὰ αἷτια, εἰς ἰδιαιτέρα ἕκαστον κεφάλαια, ἐρευνῶνται ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ἡλικία, τὸ φύλον, ἡ ὀλιγοφρενία, αἱ ψυχικαὶ ἀνωμαλίας καὶ νόσοι, ὁ εὐνοχισμὸς καὶ ἡ στείρωσις πρὸς πολέμησιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ τρίτος τόμος περιέχει τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ἀστυνομίας καὶ τὰς συγχρόνους τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς μεθόδους καταδιώξεως τῶν ἐγκληματιῶν παρ' ἡμῖν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.